

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ*

...

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ἡ λῆξις τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν σοφὴν πρόνοιαν τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας ἡμῶν, ἔθηκε τέρμα καὶ εἰς τὰ προεδρικά μου καθήκοντα.

Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἐμπεριστατωμένη λογοδοσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως μὲ ἀπαλλάσσει τῆς ὑποχρεώσεως ν' ἀπασχολήσω ὑμᾶς αὖθις δι' οἰασδήποτε ἀνασκοπήσεως τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεδρίας μου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ γενομένων. Ὡς συμπλήρωμα μόνον ὀφείλω νὰ ἐκφράσω εὐκρινεστάτας εὐχαριστίας πρὸς τε τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ νόμιμον ἀναπληρωτὴν μου καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Συγκλήτῳ συναδέλφους, ἰδιαίτερος δὲ πρὸς τὸν ἀκάματον Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις πολὺν πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ ζωσα ψυχὴ αὐτῆς.

Ἐτι ὀλιγωτέρα ὁμῶς ἀνάγκη ὑφίσταται νὰ παρουσιάσω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἐψηφισμένον διάδοχόν μου. Πολὺν πέραν τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ ἔξω ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος ὁ φίλος κ. Καμπούρογλου εἶναι πασίγνωστος, ὡς διαπρεπὴς λόγιος, ποιητὴς λυρικός καὶ δραματικός καὶ γλαφυρώτατος λογοτέχνης εἰς πάντα τὰ εἶδη τοῦ γραφομένου καὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χρονογραφήματος, ἀρχαιολόγος ἢ ὡς ἀσμενίζεται νὰ ὀνομάζῃ ἑαυτὸν παλαιολόγος, ἀρχαιοδίφης δηλονότι, δεινὸς καὶ βαθὺς ἱστορικός, κατ' ἐξοχὴν μὲν μετ' ἐξειδικιασμένης στοργῆς ἀσχοληθεὶς εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν λατρευτὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν μᾶλλον σκοτεινὴν καὶ συμπαθῇ περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕτερα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς καθόλου ἱστορίας θέματα. Καὶ μουσουργὸς ἀκόμη καὶ δικηγόρος λέγεται ὅτι ὑπῆρξε.

Γλαῦκας τέλος εἰς Ἀθήνας θὰ ἐκόμεζον, ἐὰν ἐπεχείρουν νὰ σᾶς γνωρίσω καὶ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Καμπούρογλον διαρκῶς ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀναστρεφόμενον μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν ἐπίχρασι ἦθος, διὰ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι κατέκτησε τὴν αἰώνιαν

* Συνεδρία τῆς 18 Ἰανουαρίου 1934. Ἰδε Πρακτικά, 1934, σ. 11.

ἀκμήν (μολονότι δὲν δύναται νὰ κρύψῃ τὴν ἡλικίαν του, ἥτις συμπίπτει πρὸς τὴν τῆς πεσμένης κολώνας τοῦ Ὀλυμπείου). Ἀλλὰ καὶ τὰ προεδρικά ἔργα ἀντελήφθητε αὐτὸν πλέον ἢ ἅπαξ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἀντιπροέδρου χειριζόμενον μετ' ἀναμφισβητήτου δεξιότητος, μεθ' ἧς θέλει συνεχίσει ταῦτα καὶ ὡς τακτικὸς νῦν πρόεδρος.

Μετ' ἴσης εὐχαριστήσεως χαιρετίζω καὶ τὸν ἐκλεγέντα νέον Ἀντιπρόεδρον, ἔγκριτον ἐπιστήμονα καὶ ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Μ. Κατσαράν.

Καλῶ δὲ ἀμφοτέρους ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας νὰ καταλάβωσι τὰς ἐν τῷ προεδρείῳ θέσεις αὐτῶν.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Εὐχαριστῶ τὸν κ. Πρόεδρον, δι' ὅσα καλὰ καὶ ἐπιεικῇ εἶπε περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἔργου μου.

Οἱ ἔπανοι, καὶ ὑπερβολικοὶ ὅταν εἶναι, τονώνουν τὴν ἀντοχὴν τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ παρελθόν, ἀπέναντι τῶν συγχρόνων ἀντιλήψεων, μετὰ τῶν ὁποίων φυσικὸν εἶναι νὰ εὐρίσκεται εἰς κάποιαν ψυχικὴν διάστασιν· συντελοῦν δὲ εἰς τὸ νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ ζῇ εὐαρέστως ἐντὸς τοῦ ἐνιαίου καὶ ἀδιαρέτου παρελθόντος, νὰ ἐπιζῇ μέσα εἰς ἀτιμώσφαιραν ὀνειρώδη, ὅπως ἢ ἀπὸ τῶν θρυλικῶν βράχων τῶν Κραναῶν καὶ πέραν πρὸς τὴν θάλασσαν, φωτεινὴν, ὅπως ἢ περὶ τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος τῆς Ἀκροπόλεως, στοργικὴν, ὅπως ἢ κυκλοῦσα τὸ ἐρειπωμένον σύνολον, τῆς μεταγενεστερας παλαιότητος, τῶν βορείων κρασπέδων της.

Τὴν δρᾶσιν τῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς σήμερον ὑπερόχων προέδρων της τὴν αἰσθάνομαι ὡς ἓνα κύμα, τὸ ὁποῖον, διὰ θαυμασίας ὁδοῦ, μὲ τοποθετεῖ ἡρέμα ἐπὶ τοῦ γρανιτικοῦ βάθρου των, ἐνῶ συγχρόνως φῶς ἱμερτὸν καταυγάζει με, καὶ μακρόθεν ἀλλὰ καὶ πολὺ πλησίον.

Εἰς τὸ πολὺ πλησίον αὐτὸ θὰ περιορισθῶ ἥδη, ἐμφανίζων μίαν καὶ μόνην, ἀλλὰ πολὺ χαρακτηριστικὴν, ἄποψίν του.

Εἶχον τὴν τύχην κάποτε νὰ δημοσιεύσω πρῶτος ἐπιστολάς τινας ἀνεκδότους, ἀναφερομένας εἰς τὸν ιδιωτικὸν βίον τοῦ Κοραῆ.

Ἐπέστην τότε δλόκληρον ἐπικριτικὴν καταιόνησιν ἀπὸ ἐπιφανῆ λόγιον τῶν τότε χρόνων.

Ἀπήντησα εἰς αὐτόν, ὅτι, ἐγὼ τοῦλάχιστον, δὲν χωρίζω τοὺς ἀνθρώπους εἰς δύο καὶ ὅτι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ κατ' ἰδίαν βίου τῶν μεγάλων συμπληροῦσι τὴν περικαλλῇ εἰκόνα των, ὅταν πρόκειται νὰ εἶναι αὕτη πραγματικὴ, ἐκ τοῦ φυσικοῦ,